

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/588/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813211101
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3813211101.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a členov JUDr. Márie Vrtochovej a JUDr. Denisa Vékonyho v právnej veci v navrhovateľky Mgr. A. S., bytom S., F. č. XXX/XX, zastúpenej Mgr. Vladimírom Ľuptákom, advokátom so sídlom v Prievidzi, Nám. slobody 10, proti odporcovi R. Vincúrovi, bytom U., V. č. XXX/X, zastúpeného JUDr. Milanom Sobotom, advokátom so sídlom v Nitrianskom Rudne, Hlavná 659, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 3. apríla 2014, č.k. 8C/14/2013-59, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e.**

Navrhovateľka **j e p o v i n n á** zaplatiť odporcovi náhradu trov odvolacieho konania 520,89 Eur, k rukám jeho právneho zástupcu JUDr. Milana Sobotu, advokáta so sídlom v Nitrianskom Rudne, Hlavná 659, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd vyporiadal bezpodielové vlastníctvo manželov po rozvode tak, že do výlučného vlastníctva navrhovateľky prikázal v celosti byt č. 35, na ulici F.. XXX/XX v Prievidzi, a podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu 656/24789-ín, zapísaný na LV č. 6320, v celosti spoluvlastnícky podiel 656/24789-ín k pozemku s parcelným č. 2558, vo výmere 341 m², zapísaný na LV č. 7481, hnutelné veci: osobné motorové vozidlo Renault Thalia, chladnička Samsung 285 l, práčka Samsung, mikrovlnná rúra Tesla, rošt Ikea 2 ks, posteľ Aspelund Ikea, kreslo Ikea, skrinka na televízor Ikea, knižnica Ikea a do výlučného vlastníctva odporcu prikázal hnutelnú vec vstavanú skriňu HilkoVič. Navrhovateľke prikázal výlučne splatiť spoločné záväzky voči Všeobecnej úverovej banke a.s. a to: spotrebný úver na č.ú. 215948421/0200, hypotekárny úver a spotrebný úver zo Zmluvy o financovaní bývania reg.č.: 001/176367/12-001/000 zo dňa 3.2.2012. Odporcovi uložil povinnosť z titulu úplného vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov zaplatiť navrhovateľke sumu 629,20 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Navrhovateľke a odporcovi uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok, každému po 1.375 Eur na účet okresného súdu, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení konštatoval, že navrhovateľka sa návrhom doručeným súdu domáhala proti odporcovi vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“), nakoľko po rozvode manželstva účastníkov konania rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp.zn. 6P/125/2012, právoplatným dňa 5. februára 2013, nebola napriek jej snahe medzi účastníkmi konania uzavretá dohoda o vyporiadaní zaniknutého BSM.

Medzi účastníkmi konania nebolo sporu o tom, ktoré veci patrili do bezpodielového spoluvlastníctva manželov ku dňu zániku manželstva, resp. aká bola ich hodnota.

Medzi účastníkmi konania nebolo sporu ani o tom, že do pasív BSM patria ich spoločné záväzky voči Všeobecnej úverovej banke, a.s. a to: spotrebný úver na č.ú. 215948421/0200, ktorý si zobrali na zakúpenie osobného motorového vozidla Renault Thalia, ako aj hypotekárny úver a spotrebný úver zo Zmluvy o financovaní bývania reg.č.: 001/176367/12-001/000 zo dňa 3.2.2012, ktoré si zobrali na zakúpenie bytu.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že celkový zostatok pohľadávky Všeobecnej úverovej banky, a.s. voči účastníkom konania zo spotrebného úveru na č. účtu 215948421/020 bol k 5.2.2013 rovný 2.708,74 Eur. Pokiaľ by prišlo k predčasnému splateniu úveru k 5.2.2013, účtovala by banka popri dlžnej sume istiny (2.693,23 Eur) a úrokov (15,51 Eur) i poplatkov za predčasné splatenie vo výške 80,80 Eur. Príslušenstvo k zmluvnému dátumu (20.8.2021) celkového splatenia tohto úveru budú tvoriť úroky vo výške 2.319,03 Eur a poplatky za vedenie účtu vo výške 12,50 Eur.

Celkový zostatok pohľadávky Všeobecnej úverovej banky, a.s. voči účastníkom konania z hypotekárneho úveru č. 001/176367/12-001/000 bol k 5.2.2013 rovný 33.396,70 Eur a tvorili ho istina v lehote splatnosti (33.319,62 Eur), akumulované úroky od poslednej splátky pred vyčíslením ku dňu vyčíslenia (73,78 Eur) a poplatkov (3,30 Eur). Celkový zostatok pohľadávky Všeobecnej úverovej banky, a.s. voči účastníkom konania zo spotrebného úveru č. 001/176367/12-002/000 bol k 5.2.2013 rovný 9.510,96 Eur a tvorili ho istina v lehote splatnosti (9.485,46 Eur) a akumulované úroky od poslednej splátky pred vyčíslením ku dňu vyčíslenia (25,50 Eur). Pokiaľ by prišlo k predčasnému splateniu týchto úverov k 5.2.2013, neúčtovala by banka žiadne poplatky, nakoľko účastníci konania poberali štátny príspevok pre mladých. Pri predčasnom splatení úverov by účastníci konania však museli vrátiť štátny príspevok pre mladých vo výške 297,54 Eur.

Výška úrokov za obdobie od 13.2.2012 do 20.1.2042 je pri zachovaní aktuálnej úrokovej sadzby na hypotekárnom úvere č. 001/176367/12-001/000 vo výške 34.550,87 Eur, pričom štátny príspevok pre mladých je z toho 2.252,22 Eur. Výška úrokov za obdobie od 13.2.2012 do 20.1.2042 je pri zachovaní aktuálnej úrokovej sadzby na spotrebnom úvere č. 001/176367/12-002/000 vo výške 10.397,49 Eur.

Pri stanovení hodnoty pasív v BSM súd vychádzal z toho, že túto je potrebné stanoviť ku dňu zániku BSM (5.2.2013) a nemožno k nej pripočítať i výšku úrokov, resp. poplatkov, ktoré vzniknú v budúcnosti až do úplného splatenia úverov a to z toho dôvodu, že ich výška sa nedá presne určiť. Pokiaľ mali účastníci konania v Zmluve o financovaní bývania reg.č.: 001/176367/12-001/000 zo dňa 3.2.2012 dohodnutú fixáciu úrokovej sadzby na 5 rokov a splatnosť úverov je 20.1.2042, je zrejmé, že v súčasnosti dohodnutá úroková sadzba (4,49%) sa bude ešte prehodnocovať v rokoch 2017, 2022, 2025, 2032 a 2037, pričom banka ju môže zmeniť smerom nahor, či nadol a to v závislosti od základnej úrokovej sadzby stanovenej Európskou centrálnou bankou. Súd dospel k záveru, že pravdepodobnosť, že do roku 2037 sa základná úroková sadzba stanovená Európskou centrálnou bankou nezmení, sa limitne blíži k nule a preto nemohol postupovať pri stanovení hodnoty pasív v BSM týmto spôsobom, ktorý navrhla navrhovateľka. Súd nemohol vychádzať ani z ďalšieho postupu stanovovania hodnoty pasív v BSM navrhnutého navrhovateľkou a do hodnoty pasív zaradiť i úroky z úverov za dohodnutú päťročnú dobu fixácie vo výške 10.217,85 Eur, nakoľko navrhovateľka opomenula tú skutočnosť, že v ich výške je započítaný i štátny príspevok pre mladých, o ktorý by bol jej podiel na pasívach BSM menší. Takisto nie je isté, či navrhovateľka úroky v tejto výške i skutočne zaplatí a nevyužije možnosť prefinancovať tieto úvery prostredníctvom úveru z inej banky, hlavne za súčasnej situácie, kedy sú na trhu v Slovenskej republike historicky najnižšie sadzby hypotekárnych úverov (cca 3,00%).

Vychádzajúc zo skutkových zistení a citovaných ustanovení zákona, súd prvého stupňa po zistení predmetu vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov -účastníkov konania, toto vyporiadal tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku. Pri samotnom vyporiadaní platí zásada rovnosti podielov oboch manželov. V predmetnej veci súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť

nerovnosť podielov oboch účastníkov, preto bezpodielové spoluvlastníctvo účastníkov vyporiadal v zmysle uvedených zákonných zásad. Aktíva v BSM boli ku dňu jeho zániku (5.2.2013) v hodnote 46.058 Eur, z čoho polovica je 23.029 Eur. Nakoľko do vlastníctva odporcu pripadla iba vstavaná skriňa Hilkevič v zostatkovej hodnote 850 Eur, mala by navrhovateľka na vyrovnanie podielu na aktívach v BSM zaplatiť odporcovi 22.179 Eur. Pasíva v BSM boli ku dňu jeho zániku (5.2.2013) v hodnote 45.616,40 Eur, z čoho polovica je 22.808,20 Eur. Nakoľko všetky pasíva z BSM prevzala navrhovateľka, mal by odporca na vyrovnanie podielu na pasívach v BSM zaplatiť navrhovateľke 22.808,20 Eur. Z titulu úplného vyporiadania BSM preto súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľke sumu 629,20 Eur.

O poplatkovej povinnosti oboch účastníkov v predmetnej veci rozhodol súd v súlade s § 2 ods. 1 písm. c/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov. Súdny poplatok za vyporiadanie BSM v danom prípade predstavuje 3 % z predmetu konania, ktorým v zmysle § 7ods. 8/ cit. zákona je cena všetkých vecí patriacich do BSM a ostatných hodnôt, ktoré sa pri tom vyporiadávajú, čo v danom prípade predstavuje sumu 91.674 Eur, z čoho 3% predstavujú po zaokrúhlení sumu 2.750 Eur. Vzhľadom k tomu, že vyporiadanie BSM bolo v záujme oboch účastníkov, o poplatkovej povinnosti každého z účastníkov súd rozhodol v rovnakom rozsahu a teda každého z účastníkov zaviazal k poplatkovej povinnosti vo výške 1.375 Eur.

O náhrade trov konania v predmetnej veci rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p. a žiadnemu z účastníkov konania náhradu konania nepriznal, nakoľko obaja mali vo veci len čiastočný úspech.

Proti rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka, v ktorom žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a prikázal mu vec znova prejednať. V odvolaní uviedla, že okresný súd započítal do rozsahu BSM a prikázal jej výlučne splatiť spoločné záväzky voči Všeobecnej úverovej banke a.s. a to spotrebný úver č. účtu 215948421/0200, ktorý si zobrali za trvania manželstva na zakúpenie osobného motorového vozidla vo výške 2.900 Eur a hypotekárny a spotrebný úver zo Zmluvy o financovaní bývania č.001/176367/12-001/000 vo výške 43.343,20 Eur, pričom splatnosť tohto hypotekárneho a spotrebného úveru je na 30 rokov, fixná úroková sadzba bola určená na 5 rokov vo výške 4,49. Predmetné úvery splácala ona a to úver na zakúpenie nehnuteľnosti - kombinácia hypotekárneho a spotrebného úveru po 190 eur mesačne a spotrebný úver na zakúpenie osobného motorového vozidla vo výške 43,37 eur. Podľa vyčíslenia Všeobecnej úverovej banky a.s., pohľadávka hypotekárny a spotrebný úver číslo 001/176367/12-001/000 bola istina v lehote splatnosti 33.319,62 Eur a pohľadávka 001/176367/12-002-000 istina v lehote splatnosti 9.485,46 Eur, pričom banka vyčísliť aj úroky pri zachovaní aktuálnej úrokovej sadzby a to na hypotekárny úver za obdobie od 13.2.2012 do zaplataenia 20.1.2042 vo výške 34.550, 87 Eur, pričom štátny príspevok pre mladých je z toho 2.252,22 Eur a na spotrebný úver vyčísliť úroky za obdobie od 13.2.2012 do 20.1.2042 vo výške 10.397,49 Eur. U spotrebného úveru č. 215948421/0200 vyčísliť Všeobecná úverová banka zostatok pohľadávky k 5.2.2013 2.708,74 Eur a príslušenstvo k zmluvnému dátumu celkového splatenia úveru k augustu 2021 v výške 2.319,03 Eur. Tieto hore uvedené podklady si vyžiadal okresný súd, pretože na pojednávaní dňa 12.12.2013 sudca jednoznačne prehlásil pred účastníkmi, že podľa jeho názoru, ktorý bol prekonzultovaný aj na „grémiu okresného súdu" dospel k jednoznačnému právnomu názoru, že do rozsahu BSM patrí aj príslušenstvo -úroky, ktoré k dlhu prirastú aj v budúcnosti, čím konkrétne myslel hypotekárny a spotrebné úvery u Všeobecnej úverovej banky a.s. Napriek tomuto vyslovenému právnomu názoru okresný súd v rozsudku zmenil svoj právny názor, keď uviedol, že pri stanovení hodnoty pasív BSM súd vychádzal z toho, že túto je potrebné stanoviť ku dňu zániku BSM 5.2.2013 a nemožno k nej pripočítať i výšku úrokov, ktoré vzniknú v budúcnosti až do úplného splatenia úverov a to z toho dôvodu, že ich výška sa nedá presne určiť. Toto právne stanovisko okresného súdu je mylné, pretože podľa knižnej publikácie Judikatúra vo veciach bezpodielového spoluvlastníctva manželov - Edmund Horváth je uvedené, že ak sa stal predmetom vyporiadania BSM ku dňu, keď o ňom rozhoduje súd dosiaľ neuhradený úročný dlh účastníkov, súd vyporiadava nielen splatnú časť dlhu (vrátane úrokov odo dňa zániku bezpodielového spoluvlastníctva do dňa rozhodnutia), ale aj jeho príslušenstvo - úroky, ktoré k dlhu prirastú až v budúcnosti. Toto svoje stanovisko odvodzuje od rozsudku Najvyššieho súdu ČR spisová značka 22Cdo 14/2006 z 3.10.2006. Poukázala v tejto súvislosti na to, že aj keď sa jedná o rozsudok Najvyššieho súdu ČR, tento súd rozhodoval podľa právnej úpravy, ktorá je identická so súčasnou slovenskou právnou úpravou vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva. Okresný súd mal správne zistiť u VÚB a.s. aký je zostatok na úveroch ku dňu zániku BSM a to 5.2.2013, koľko zaplatila navrhovateľka od 5.2.2013 až do rozhodnutia súdu 3.4.2014 na splátkach za predmetné úvery a zároveň zistiť a vyporiadať aj príslušenstvá týchto úverov, teda úroky, ktoré k dlhu prirastú v budúcnosti

a to od 5.2.2013 až do zaplatenia, to znamená pri hypotekárnom a spotrebnom úvere do 20.1.2042 a u spotrebnom úvere na zakúpenie osobného motorového vozidla do 20.8.2021. Pri vyporiadaní BSM mal okresný súd potom zohľadniť aj tieto pasíva a na základe toho urobiť vyporiadanie BSM. Okresný súd pri určení rozsahu BSM a následne vyporiadaní nevychádzal z týchto zásad, pričom je potom skreslené celkové vyporiadanie BSM v jej neprospech. Vo svojom vyjadrení zo dňa 30.1.2014 sa vysporiadala aj s tým, že do rozsahu BSM budú zobrazené ako pasíva aj úroky na úveroch, ktoré k dlhu prirastú aj v budúcnosti. Celková hodnota vecí patriacich do masy BSM predstavuje sumu 45.658 Eur, polovičný podiel každého z účastníkov predstavuje sumu 22.829 Eur, odporcovi bola prikázaná do výlučného vlastníctva vstavaná skriňa Hilkovič v zostatkovej hodnote 850 Eur, takže oproti svojmu zákonnému podielu by mal menej o 21.979 Eur. Pasíva by predstavovali istinu na úveroch u VUB a.s. ku dňu 5.2.2013 vo výške 45.513,82 Eur a príslušenstvo - úroky, ktoré k dlhu prirastú v budúcnosti by predstavovali sumu 45.015,15 Eur. Celkovo pasíva by predstavovali sumu 90.528,97 Eur, čo znamená, že na tieto pasíva by jej mal odporca prispieť sumou 45.264,98 Eur. Z titulu úplného vyporiadania by jej mal potom odporca vyplatiť sumu 23.285,98 Eur.

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky navrhoval, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu potvrdil a zaviazal navrhovateľku na náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že navrhovateľka v podanom odvolaní uvádza nepravdivé informácie týkajúce sa postupu prvostupňového súdu. Právny názor obhajujúci skutočnosť, že do rozsahu BSM patria aj úroky z úveru, ktoré by mohli vzniknúť v budúcnosti počas celého konania prezentoval výlučne len právny zástupca navrhovateľky, ktorý navrhol, aby súd urobil dotaz na VÚB a požiadal banku, aby vyčíslila aj príslušenstvo ku každému z úverov až do ich zaplatenia. Prvostupňový súd vo veci vyporiadania BSM vykonal všetky navrhnuté dôkazy a na základe vykonaných dôkazov dostatočne zistil skutkový stav veci a dospel k správny skutkovým zisteniam. Prvostupňový súd správne vec právne posúdil tým, že použil správne ustanovenie právneho predpisu. Z rozsudku prvostupňového súdu vyplýva, že súd správne zistil rozsah BSM a vyporiadal BSM úplne, vrátane všetkých záväzkov a príslušenstva a to ku dňu zániku BSM (5.2.2013), čo je v súlade so súdnou praxou a judikatúrou súdov Slovenskej republiky. Pokiaľ súd prikázal navrhovateľke splatiť spoločné záväzky účastníkov voči Všeobecnej úverovej banke a. s., znamená to, že týmto záväzkom zodpovedá pohľadávka banky voči dlžníkom, pričom v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvo pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s uplatnením pohľadávky. Pokiaľ teda súd prikázal navrhovateľke splatiť predmetné záväzky, prikázal tým splatiť aj príslušenstvo zodpovedajúce týmto záväzkom (úroky, úroky z omeškania, náklady spojené s uplatnením pohľadávky), ktoré môže, ale nemusí vzniknúť v budúcnosti. Úroky sú vo všeobecnosti považované za príjem plynúci z „kapitálu“, sú základnou formou výnosu z „kapitálu“. Úroky sú odplatom za užívanie peňazí niekoho iného, ktorú musí dlžník zaplatiť veriteľovi. Povinnosť platiť úroky z úveru vzniká len za dobu skutočného používania peňazí veriteľa. V prípade vrátenia pôžičky resp. splatenia úveru okamžite zaniká aj povinnosť platiť úroky. V predmetnom prípade si účastníci požičali od banky určitú sumu peňazí a za dobu používania týchto peňazí sa zaviazali platiť banke úroky ako aj prípadné úroky z omeškania a prípadné náklady spojené s uplatnením pohľadávky banky. Výška uvedeného príslušenstva je zrejmá vždy len ku konkrétnemu časovému údaju, ktorý už nastal (v tomto prípade ku dňu zániku BSM 5.2.2013). Do budúcnosti nie je isté, či úroky a úroky z omeškania vzniknú a už vôbec nie je známa ich výška. Tieto skutočnosti budú záležať výlučne od správania sa navrhovateľky, ktorej súd prikázal spoločné záväzky splatiť. Požičané peniaze boli použité na obstaranie hnuťelných a nehnuteľných vecí patriacich do BSM (byť, auto), ktoré v rámci vyporiadania prevzala navrhovateľka. Navrhovateľka má právo uvedené veci kedykoľvek predať a získané finančné prostriedky použiť na predčasné splatenie úverov. Taktiež má právo „prefinancovania“ uvedených úverov prostredníctvom iných úverov z iných bánk s podstatne výhodnejšími úrokovými sadzbami. Pokiaľ by bol zaviazaný na zaplatenie polovice úrokov z úverov, ktoré by mali vzniknúť v budúcnosti a navrhovateľka by následne byť predala a úver splatila, vznikol by hrubý nepomer a on by bol značne znevýhodnený a poškodený tým, že z právoplatného rozsudku by mu vznikol záväzok zaplatiť navrhovateľke konkrétnu finančnú čiastku. Pokiaľ navrhovateľka vlastní a užíva vo svoj prospech hnuťelné a nehnuteľné veci, ktoré boli obstarané z požičaných peňazí, je to obdobné akoby mala vo svojej dispozícii samotné požičané peňažné prostriedky. Je potom logické, aby ten, kto požičané peniaze používa, či už priamo alebo používa vo svoj prospech veci obstarané z týchto prostriedkov, platil za dobu disponovania s požičanými peniazmi aj dohodnutú odplatu, ktorou sú úroky z úveru. Taktiež sa stotožňuje s názorom, že výšku úrokov, ktoré by mali vzniknúť v budúcnosti nemožno presne zistiť a suma zistená na základe hypotetických predpokladov nemôže byť podkladom pre vyporiadanie BSM. Vyporiadať

možno len veci, ktoré ku dňu vyporiadania reálne existujú. Nemožno vyporiadať veci, ktoré môžu, ale aj nemusia vzniknúť v budúcnosti. Nemožno vyporiadať budúce prírastky veci (napr. budúcu úrodu z ovocných stromov a pod.). Rovnako nemožno vyporiadať príslušenstvo pohľadávok, ktoré ku dňu vyporiadania neexistuje a ktoré iba môže, avšak nemusí vzniknúť v budúcnosti. Z uvedených dôvodov sa celkom nestotožňuje ani s právnym názorom uvedeným v rozsudku Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22 Cdo 14/2006, na ktorý poukazuje právny zástupca navrhovateľky. Ide o ojedinelý právny názor v judikatúre súdov tak Českej ako aj Slovenskej republiky. Možno súhlasiť s názorom, že v rámci vyporiadania BSM je potrebné vyporiadať taktiež príslušenstvo vecí, pohľadávok a záväzkov. Keďže príslušenstvo patrí k hlavnej veci, pohľadávke resp. záväzku, je prikázaním hlavnej veci, pohľadávky a prikázaním splatenia záväzku súčasne vyporiadané aj príslušenstvo a to bez jeho podrobnej konkretizácie. Nemožno však súhlasiť s názorom, že pri vyporiadaní BSM a stanovení prípadného „vyrovňavacieho doplatku,“ je potrebné započítať možné úroky z úveru vypočítané z hypotetických predpokladov. Takýto postup je v rozpore so zásadou, že v rámci vyporiadania BSM možno vyporiadať len existujúci majetok.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pričom v návaznosti na § 219 ods. 2 O.s.p., odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvého stupňa, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvého stupňa vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, vec po právnej stránke správne posúdil a v konečnom dôsledku aj správne vo veci rozhodol, keď odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke na vyrovnanie podielu sumu 629,20 Eur.

Na základe vykonaného dokazovania pred súdom prvého stupňa mal aj odvolací súd za preukázané, že medzi účastníkmi konania nebolo sporu o tom, ktoré veci patrili do bezpodielového spoluvlastníctva manželov ku dňu zániku manželstva, resp. aká bola ich hodnota. Taktiež medzi účastníkmi konania nebolo sporu ani o tom, že do pasív BSM patria ich spoločné záväzky voči Všeobecnej úverovej banke, a.s. a to: spotrebný úver na č.ú. 215948421/0200, ktorý si zobrali na zakúpenie osobného motorového vozidla Renault Thalia, ako aj hypotekárny úver a spotrebný úver zo Zmluvy o financovaní bývania reg.č.: 001/176367/12-001/000 zo dňa 3.2.2012, ktoré si zobrali na zakúpenie bytu.

Medzi účastníkmi však bolo sporné či pri stanovení hodnoty pasív v BSM je potrebné hodnotu pasív stanoviť ku dňu zániku BSM (5.2.2013) alebo či je možné k tejto hodnote pripočítať i výšku úrokov, resp. poplatkov, ktoré vzniknú v budúcnosti až do úplného splatenia úverov.

Odvolací súd v tejto súvislosti konštatuje, že súd prvého stupňa pri stanovení hodnoty pasív v BSM správne a v súlade so súdnou praxou a judikatúrou súdov Slovenskej republiky vychádzal z toho, že túto je potrebné stanoviť ku dňu zániku BSM (5.2.2013) a nemožno k nej pripočítať i výšku úrokov, resp. poplatkov, ktoré vzniknú v budúcnosti až do úplného splatenia úverov a to z toho dôvodu, že ich výška sa nedá presne určiť, teda ide o neisté pasívum, ktorého výška v súčasnej dobe nemôže byť s presnosťou ustálená, nakoľko úver môže byť splatený predčasne alebo nahradený iným úverom.

Pokiaľ navrhovateľka v tejto súvislosti v odvolaní poukazovala na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky, odvolací súd uvádza, že súdy Slovenskej republiky nie sú viazané rozhodnutiami súdov Českej republiky, pričom súdna prax a judikatúra súdov Slovenskej republiky doposiaľ pri stanovení hodnoty pasív vychádza z toho, že túto je potrebné stanoviť ku dňu zániku BSM a nemožno k nej pripočítať i výšku úrokov, resp. poplatkov, ktoré vzniknú v budúcnosti.

V tejto súvislosti odvolací súd ešte konštatuje, že rozhodnutie alebo dohoda manželov o tom, že spoločný dlh prevezme len jeden z manželov, je voči veriteľom neúčinné a tí sa môžu domáhať splnenia dlhu od ktoréhokoľvek z bývalých manželov, pričom odvolací súd poukazuje aj na zhodnotenie Najvyššieho súdu ČSSR sp. zn. Cpj 86/1971(R 42/1972), že Občiansky zákonník nemá výslovné ustanovenie o tom, ako majú byť vyporiadané pohľadávky a dlhy manželov, ktoré sú spojené s ich bezpodielovým

spoluvlastníctvom a vznikli za jeho trvania. Tieto pohľadávky a dlhy totiž podľa ustanovenia § 143 Občianskeho zákonníka nepatria do BSM, takže sa na ne nevzťahuje ustanovenie § 149 a § 150 Občianskeho zákonníka. Ak tieto vzťahy nie sú osobitne upravené, potom treba v zmysle § 853 Občianskeho zákonníka vychádzať z ustanovenie Občianskeho zákonníka obsahom a účelom k nim najbližším a použiť ustanovenia § 149 a § 150 Občianskeho zákonníka, Vyporiadanie týchto spoločných práv a povinností sa však týka vzťahov medzi manželmi a nezasahuje do práv a povinností tretích osôb, ktoré nie sú účastníkmi konania o vyporiadanie BSM a ktorým zostávajú nedotknuté všetky ich práva a námietky.

Súd prvého stupňa teda po zistení predmetu vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, správne toto vyporiadal, pričom správne vychádzal zo zásady rovnosti podielov oboch manželov. Odvolací súd mal v predmetnej veci zhodne so súdom prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že aktíva v BSM boli ku dňu jeho zániku (5.2.2013) v hodnote 46.058 Eur, z čoho polovica je 23.029 Eur a nakoľko do vlastníctva odporcu pripadla iba vstavaná skriňa Hilkovič v zostatkovej hodnote 850 Eur, mala by navrhovateľka na vyrovnanie podielu na aktívach v BSM zaplatiť odporcovi 22.179 Eur. Pasíva v BSM boli ku dňu jeho zániku (5.2.2013) v hodnote 45.616,40 Eur, z čoho polovica je 22.808,20 Eur avšak nakoľko všetky pasíva z BSM prevzala navrhovateľka, mal by odporca na vyrovnanie podielu na pasívach v BSM zaplatiť navrhovateľke 22.808,20 Eur. Z titulu úplného vyporiadania BSM preto súd prvého stupňa správne zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľke sumu 629,20 Eur.

Súd prvého stupňa rozhodol správne i náhrade trov konania a to v súlade s ust. § 142 ods. 2 O.s.p., tak že žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko nikto nemal vo veci plný úspech.

Z uvedených dôvodov odvolací súd námietky navrhovateľky v odvolaní považoval za neopodstatnené, a preto rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému odporcovi boli priznané účelné trovy odvolacieho konania za 1 úkon právnej pomoci, a to za písomné vyjadrenie k odvolaniu vo výške 512,85 Eur + režijný paušál 8,04 Eur, spolu 520,89 Eur, k náhrade ktorých bola zaviazaná navrhovateľka, ktorá v odvolacom konaní úspech nemala.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.